

HBD-801 Nu știam că-n juru-mi sunt izvoare

1..Nu ști-am că-n ju-ru-mi sunt iz-voa-re; Nu ști-am de oa-za din pus-tiu Aș-tep -
 5 tam să vi-nă cor-bii-n za-re, Aș-tep-tam sfâr-și-tul meu târ-ziu. Aș-tep - ziu.

1 Nu știam că-n juru-mi sunt izvoare; *[: M-am trezit la voce Tu cea blândă,
 Nu știam de oaza din pustiu Tocmai, Tu, Isuse, Tu erai! :]*
*[: Așteptam să vină corbii-n zare,
 Așteptam sfârșitul meu târziu. :]*

2 Chinuit de arșița toridă,
 Copleșit de-al morții evantai,

3 Nu știam, Isuse, că din Tine,
 Curg izvoare limpezi de cristal;
*[: N-am știut că setea arsă-n mine,
 Numai Tu ai stins-o cu-al Tău har. :]*

4 Dacă vrei și tu, amice dragă,
 Focul inimii din piept să-l stingi,
*[: El îți vindecă fînța-ntreagă
 Vin' la El, la pieptu-I
 drag să plângi! :]*

Aleluia 229

HBD801

HBD-802 Nu! Nu suntem un vis, o întâmplare

Costache Ioanid

Nicolae Moldoveanu

10 1..Nu! Nu sun-tem un vis, o în-tâm-pla - re Un lut de si-ne în - suși fră-mân - tat,
 17 Ci ne-a zi-dit o for-ță cre-a - toa - re, O-N - țe-lep-ciu-ne fă - ră de ho -
 24 ta - re; E - xis - tă Dum-ne - zeu cu-a - de - vă - rat! Ci ne-a zi-dit o
 31 for-ță cre-a - toa - re, O-N - țe-lep-ciu-ne fă - ră de ho - ta - re;
 38 xi - stă Dum-ne - zeu, E - xis - tă Dum-ne - zeu cu-a - de - vă - rat! Ce mi-nu - nat!

1 Nu! Nu suntem un vis, o întâmplare
 Un lut de sine însuși frământat,
 Ci ne-a zidit o forță creatoare,
 O-Nțelepciune fără de hotare;
 Există Dumnezeu cu-adevărat!
 Ci ne-a zidit o forță creatoare,
 O-Nțelepciune fără de hotare.

Refren:

Există Dumnezeu,
 Există Dumnezeu cu-adevărat!

2 Nu! Nu suntem jivine-ntunecate,
 Mânate de un bici ne-nduplecat,
 Ci noi avem un duh și-o libertate
 Și-o inimă ce pentru ceruri bate;
 Există Dumnezeu cu-adevărat!
 Ci noi avem un duh și-o libertate
 Și-o inimă ce pentru ceruri bate.

3 N-ar fi simțit în veci de veci țărâna
 Surâsul unui crin imaculat,
 De n-ar fi-ntins Atotstăpânul mâna
 Să umple-n noi de simțământ fântâna;
 Există Dumnezeu cu-adevărat!
 De n-ar fi-ntins Atotstăpânul mâna
 Să umple-n noi de simțământ fântâna.

4 Avem cu noi Scriptura ca dovadă,
 Avem minuni și semne ne-ncetat,
 Iar cine vrea pe Dumnezeu să-L vadă,
 Să stea în fața Lui pe baricadă!
 Există Dumnezeu cu-adevărat!
 Iar cine vrea pe Dumnezeu să-L vadă,
 Să stea în fața Lui pe baricadă!

5 Nu-i calea noastră veșnic înșorită,
 Nu-i viața totdeauna un palat,
 Dar o trăim căci merită trăită,
 Căci peste lumea asta mărginită,
 Există Dumnezeu cu-adevărat!
 Dar o trăim căci merită trăită,
 Chiar și în lumea asta mărginită.

6 Nu! Nu suntem neant! Ce fericire!
 Supremul Adevăr s-a revelat;
 Isus e-n noi lumină și iubire,
 Iar moartea e un zbor spre nemurire.
 Există Dumnezeu cu-adevărat!
 Isus e-n noi lumină și iubire,
 Iar moartea e un zbor spre nemurire.

CODA:

Ce minuat!

Cântările Harului-1990 Nr. 266

HBD802